

Dijous 21-III-40

(71) 50

Neneta meua sempre recordada. No sé ben bé quantes cartes t'hevingut a contestar. Alim en rebria les dues del 18. Adjunt t'inclueixo la carta per casa que tu pots acabar d'omplir i fer-la córrer. Per així tot igual. No he rebut encara carta de la tia i pucso trobar-la avui quan retorni al Camp. Una cosa. No abusis de la franquícia no vagin a adonar-se'n i ho perdem tot. Escriv-me, si neneta meua, cada dia, però no dues cartes altrament perdriem bones i aquelles, recompra?

I sempre ací empurant, te n'és i n'és. Tens rao són ja 14 mesos i és llarganyo. Et prometo mobilitzar-me i mirar que vinguis ací vouta més, però segur que la tia em precisaria quelcom ja que li demanara. No crec em sigui difícil trobar una bona casa. Bé ho saps quan desitjo veure't i tindre't. Si cal seguir com fins ara és, absurd que segueixis aquí. Jo així ho entenia i tu t'extranyaves quan t'ho veig dir ~~les primeres~~ vegades.. Ah! No ho pasarem malament i serà el mal menor en el cas que l'alliberació definitiva no pogui viindre.. Esperaré com et deia i estiguis tranquilla ja que soc el primer interessat en solucionar el cas segons el que em diguis la tia.

Hauràs rebut, segur la postal del dimarts, no? Fes-me el gir de 50 francs. Has fet ^{la} mocodeta meua, de girar 50 francs a la Costa. De poc agueno la treuran però veurà la terra bona voluntat. Ah! si disposessim de molt segur que la gent per nosaltres ben estimada poc patiriam!! Però com és que la Costa hagi parat així? No sortí per una Colònia? No és possible que surti a treballar lliurement? Ací diuen que no tan solts invites a les que són als Camps a treballar sinó que a molts llocs obligues... Mir la coneix a la Costa, així com em jurejunta et demani que saps de la Civi ja que ell n'ha perdut el rastre..

Segurament que diumenge sortirem amb en Mir a casa d'un francès a dinar. No crec nequís la permisió. Creu que hi sents content però trist al mateix temps. Ah! Si tu fossis al carrer no comeria volarria. Les hores que manquen no em semblarien hores sinó anys.. Ara si el nequís no em farà fred ni calor. Per la tanta pu a buscar un sic de distracció a la vida monòtona del treball per unij de les alambrades, fanien el del diumenge passat. Anar a menjar uns dolços (ja seps que m'he tornat molt golós!) i al cinema. Si anem a Blanquefort allí passarem el dia a costat d'un bon home vell i la seva femelle que em ompliran de compliments... Si, nunt nunt, són ben malaguanyades aquestes hores de permisió ense veure't atú. Ah! Quan et tingui a la vora sortirà del Camp llampant.. Una tarda juntets Recordant les nostres coses. Sentir la teva veu, veure la teva figureta, besante i poder dir-te una i cent vegades que t'estimo molt i molt... Quanta felicitat!!
Ja vindrà però. Millor que sigui l'alliberació definitiva. És el que usi em convé. Refer d'una vegada el nostre niu. Fu sapé, quan passé pel poble com m'encanté davant de la botigues que venen sabors, plat, i fogons de gaso lína? La butxaca seim hi en va. Mentren ganes de comprar-ho tot, de demanar preus... És el preludi a la felicitat em dic jo.. Fu t'entristeixes, quan sents. Jo també però no tinc pas enveja a la bona gent. Que hi faren, em dic? És hora de prova i cal plantar-li cara amb dignitat. Ja vindrà la nostra no pateixis i ariat, ja ho veuràs.

No creguessis pas que estic cansat. Efectivament et deis que reposaria el diumenge, però no ho deis en aquest sentit. No foto res, t'ho juro. Ara vinc i vaig en camió, tots els dies. Sóc un privilegiat, ho pots ben creure i m'agradaria que estessis ací i te'n convenceries. Entre tots no que queixen me. Ací tinc feina per un panell d'liore, a escriure i fixa't.
Ara, dissabte et jaré em bon dia al menys. Petonets i abraçades del teu Pepe